

Poznati učenjaci o Ibn Tejmijji

Ovo je drugi dio članka pod nazivom:

[Ko je bio šejhul-Islam Ibn Tejmijje](#)

Poznati učenjaci o Ibn Tejmijji

Svakako, i onda kada bismo htjeli, ne bismo bili u mogućnosti sakupiti i sabrati sve pohvale izrečene o ovom velikanu. Nema tog pera niti tinte koji bi u cijelosti mogao sakupiti sve hvale i pohvale izrečene o ovom velikanu. Stoga ćemo samo ukratko nešto reći o pojedinim zahvalama i pohvalama nekolicine učenjaka izrečenih o Ibn Tejmijji, rahimehullah!

1. Ibn Dekik el-'Id

Nakon što je šejhul-islam došao u Egipat 700. h. g., susreo sa sa mnogobrojnim tamošnjim velikanima, a jedan od njih svakako je bio i Ibn Dekik el-'Id (umro 702. h. g.). Nakon što je on saslušao govor Ibn Tejmijje, rekao mu je: **“Nisam mislio da Allah Uzvišeni još stvara ljude poput tebe”**, i dodao: **“Onda kada sam se susreo sa Ibn Tejmijjom, vidio sam čovjeka kojem su sva znanja i nauke ispred njegovih očiju, od istih uzima ono što želi, i ostavlja ono što hoće.”** (Ibn Nasiruddina ed-Dimeški, *Er-Reddul-Vafir*, str. 59)

2. Ibn Zemlekani, šafijski kadija i muftija, rekao je:

“Rekao je hafiz Ibn Kesir: ‘Njega (Ibn Tejmijju) i njegovo znanje pohvalili su i njegove odlike spomenuli mnogobrojni učenjaci u njegovom vremenu, poput kadije El-Hubija, Ibn Dekika el-'Ida, Ibn Nuhhasa, zatim hanefijski vrhovni kadija Egipta Ibn Hariri, onda Ibn Zemlekani i mnogi ostali. Dok sam ja našao zapisano rukopisom Ibn Zemlekanija (za kojeg je Ibn Kesir rekao: “Šejh svih šafija u Šamu i ostalim mjestima, s njim se okončalo vođstvo i predvodništvo ove pravne škole, bilo da je riječ o podučavanju, ili pak o davanju šerijatskih odgovora, ili pak o naučnoj raspravi.”) (Ibn Kesir, *El-Bidaje ven-nihaje*, 14/140.) da je rekao: **‘U njemu su se sabrali svi uvjeti kompletnog mudžtehida, a uz sve to dao je i veliki doprinos u lijepom pisanju, i kvalitetnom izražavanju, raspoređivanju i sakupljanju’**, te je na jednom njegovom djelu napisao sljedeće stihove:

Šta bi opisivači mogli o njemu reći, kada se njegova dobra nisu pobrojati dala

On je Allahov dokaz nasavladiv, a međ' nama vremensko čudo vala

On je znak za ljude očevidni, čija su svjetla čak i samu zoru premašila.

Ove riječi i stihove izrekao je onda kada je šejhul-islam Ibn Tejmijji bilo svega trideset godina." (Ibn Kesir, *El-Bidaje ven-nihaje*, 14/137.)

3. Hafiz Ibn Hadžer el-Askalani

U svom djelu o velikanima u osmom stoljeću *Ed-Durerul-Kamine*, Ibn Hadžer je naveo njegovu biografiju među svim ostalim velikanima, u kojoj je o njemu, nakon što je naveo neke osnovne informacije o šejhu, rekao: **"...I sam je čitao i prepisao Sunen Ebu Davuda, i nabavio je mnoga djela, izučavao je prenosioc (hadisa), kao i skrivene mahane u hadisima ('ilel). Postao je vrsni šerijatski pravnik, kao što je postao stručan, i istaknut, također je napredovao, pisao, podučavao, donosio šerijatske sudove (fetve), te je prevazišao sve savremenike i postao čudo u brzini navođenja, kao i u jačini njegovog pamćenja, i obimnosti u prenesenom (Kur'anu i sunnetu) i poimanju istih, kao i u njegovom poznavanju pravnih škola prethodnika i potonjih učenjaka..."** (Ibn Hadžer, *Ed-Durerul-Kamine*, 1/168-169.)

Napomena: Hafizovo navođenje njegovog životopisa u jednom ovakvom djelu svakako da upućuje na pozitivno mišljenje koje je gajio prema ovom velikanu, no, i pored mnogobrojnih ličnih pohvala na njegov račun, o tome svjedoče i mnogobrojne predaje koje je u šejhovom životopisu naveo od mnogih velikana. No, i pored toga, on u njegovom životopisu naveo brojne potvore koje su izrečene na njegov račun, iako je skoro svaku od tih spomenuo izrazom koja upućuje na slabost istih, znanstveni integritet nalaže da se iste ili ne navode, ili pak da se objasni stvarni stav šejhul-islama oko tih potvora, ne bi li ljudima bilo jasno kako je on čist od svih tih potvora.

Od pohvala koje je prenio tokom navođenja njegovog životopisa u ovom svom djelu su bile i riječi sljedećih imama:

4. Imam Zehebi:

"Učio je Kur'an, islamsko pravo, učestvovao u znanstvenim raspravama i iznošenju naučnih dokaza a da još nije ni bio punoljetan. Briljirao je u znanju, tumačenju Kur'ana, izdavao je fetve, podučavao a nije još ni imao punih dvadeset godina. Napisao je mnogobrojna djela i postao je jedan od velikana islamskih učenjaka još za vrijeme svojih učitelja - šejhova. Navodi se da broj njegovi djela dostiže cifru od 4.000 ili još više." (Ibn Hadžer, *Ed-Durerul-Kamine*, 1/186.)

"Kada je u pitanju njegovo navođenje islamskog prava i pravnih škola Poslanikovih drugova, njihovih učenika, a da i ne govorimo o četiri najpoznatije pravne škole, u tome nije imao premca ili sličnog sebi." (Ibn Hadžer, *Ed-Durerul-Kamine*, 1/186.)

Isto tako, Zehebi je jednom prilikom pisao vrhovnom kadiji i imamu u šafijskoj pravnoj školi,

5. Ebu Hasenu es-Subkiju (šejhul-islam, vrhovni kadija, Alij b. Abdulkafi, otac poznatog pravnika Tadžuddina Subkija, preselio 756. h. g.), i tom ga je prilikom dobro ukorio zbog njegovih riječi kojima je napao na čast Ibn Tejmijje, pa mu je ovaj odgovorio, između ostalog i sljedeće: **"Kada je riječ moga gospodina (Zehebija) o šejhu Tekijuddinu, ja, rob u vlasništvu (Allaha), uvjerio sam se u veličini njegove vrijednosti, i nabujalosti njegovog mora, kao i u njegovo sveopće poznavanje prenesenih i razumskih nauka, i u njegovu natprosječnu inteligenciju i idžtihad, kao i u njegovo dostizanje u svemu spomenutom stepena koji je**

izvan domašaja bilo kakvog opisa. I ja, ponizni rob, to stalno govorim, a njegova je vrijednost i stepen u tefsiru (tumačenju Kur'ana) još veća i časnija od svega toga, uz sve ono što mu je Allah dao od asketizma, bogobožnosti, vjere, potmaganja istine, i uspostavljanje iste bez ikakvog drugog cilja osim Allahovog zadovoljstva, i u njegovu slobodu u putevima prethodnika, kao i držanje do istih na najpotpuniji mogući način, kao što sam se uvjerio i u nepostojanje i jedinstvenost nekoga poput njega u ovom vremenu, kao i u prošlim vremenima..." (Ibn Hadžer, *Ed-Durerul-Kamine*, 1/186.)

Zato, neka se svako koji izmišlja kojekakva neosnovana pisma od imama Zehebija u kojem je on navodno kritikovao Ibn Tejmiju dobro postidi i neka se pokaje od takvih nebuloza. A dovoljan dokaz protiv takvih laži jeste to što je sam imam Zehebi, kao što je to ovdje naveo hafiz Ibn Hadžer, kritikovao čovjeka poput Subkija zbog njegovog napadanja na čast Ibn Tejmije, a da bi zatim i sam činio to zbog čega je druge kudilo!? A da ne spominjemo i činjenicu to što sva njegova djela u kojima je spomenuo šejhul-islama Ibn Tejmiju govore sasvim suprotno onome što se navodi u tom izmišljenom pismu, a već smo naveli neke od njegovih riječi pohvale o šejhul-islamu.

6. Salahuddin Ebu Seid Halil b. Kikeldi b. Abdullah ed-Dimeški el-Allai

Rekao je Ibn Hadžer el-Askalani: "Pročitao sam riječi koje je svojom rukom zapisao hafiz Salahuddin El-'Allai, u indeksu (sebetu, fihristu) učitelja naših šejhova, indeksu hafiza Behauddina Abdullaha b. Muhammeda b. Halila: **'Spomenuti Behauddin je slušao i čuo od dva naša šejha-učitelja, od našeg šejha, i našeg gospodina, i našeg imama između nas i Allaha Uzvišenog, koji se smatra šejhom naučne valorizacije, koji one koji ga slijedi vodi ka najboljem putu, opisan mnogim vrlinama, i nasavladivim dokazima, za koje su svi narodi posvjedočili kako nisu ni u stanju iste pobrojati, Allah nas je počastio njegovim plemenitim znanjem, i okoristio nas je njime na dunjaluku i ahiretu, i on je šejh, imam, odgajatelj, učenjak, more, svjetionik, imam svih imama, narodni berićet, enciklopedista među učenjacima, nasljednik vjerovjesnika, posljednji mudžtehid, jedinstveni među vjerskim učenjacima, šejhul-islam, dokaz velikana, predvodnik svih stvorenja, dokaz početnika, uništitelj novotara, mač u rukama znanstvenih raspravljača, more znanja, blago tražitelja, tumač Kur'ana, čudo vremena, unikat u svom vremenu, i u svim drugim, Tekijuddin, imam muslimana, Allahov dokaz nad svim svjetovima, onaj koji se priključio dobrima, a slični prošlima, muftija istine, potpomagač istine, pokazatelj upute, stub svih hafiza, konjanik svih značenja i riječi, vrh šerijata, onaj koji pri sebi ima poštovane nauke - Ebu Abbas Ibn Tejmija.'** (Ibn Hadžer, *Ed-Durerul-Kamine*, 1/186-187.)

7. Hafiz Dželaluddin es-Sujuti:

Ibn Tejmija, imam, enciklopedista, hafiz, kritičar, islamski pravnik, mudžtehid, tumač Kur'ana (mufessir), šejhul-islam, zastava svih asketa, jedinstveni u svom vremenu, Tekijuddin Ebu Abbas Ahmed, muftija, vjerska baklja, Abdulhalim ibn Imam, mudžtehid, šejhul-islam, vjerska slava, Abdusselam b. Abdullah b. Ebu Kasim el-Harrani.

Jedan od velikana, rođen je u rebiu-l-evvelu 661. h. g.

Bavio se hadisom, putovao je tražeći znanje i probirao je, briljirao je u nauci o prenosiocima, kao i u istraživanju skrivenih mahana u hadisu, kao i u islamskom pravu, zatim i u svim ostalim islamskim naukama, kao i u akidi, i mnogim drugim znanostima. Bio je more znanja, i od rijetkih natprosječno inteligentnih, kao i od asketa u pogledu dunjaluka. Napisao je oko 300 tomova knjiga. Doživio je mnoge kušnje i ezijete...." (Es-Sujuti, *Tabekatul-Huffaz*, str. 517-518.)

8. Mehmed Handžić

U red onih koji su ga pohvalili ubraja se i naš vrsni učenjak, koji se čak bavio valorizacijom nekih njegovih djela probirajući ista iz manuskripta na arapskom jeziku, kao što je recimo štampana verzija Ibn Tejmijjinog djela *El-Kelimut-Tajjib*, arapska verzija čiju je valorizaciju izvršio niko drugi do Mehmed Handžić, Allah njima bio zadovoljan i nastanio ih u perivoje džennetske. Uvodu ovog djela sam Mehmed Handžić počeo je navođenjem pohvala o autoru Ibn Tejmijji opisujući ga mnogobrojnim najljepšim epitetima i vrlinama.